Karikatür
N:22
Mevsim yemişlerinden :
Dalları bastı kiraz !

Dünya Karikatürleri

Habeşistanı istilâ ettikten sonra İtalyan karikatüristleri İngiltere hükûmeti ile Negüs'ü parmaklarına doladılar, ve mütemadiyen alay etmiye başladılar. Bu neşriyatın mahiyeti hakkında bir fikir vermek için İtalyan gazetelerinden topladığımız karikatürleri aşağıya dercediyoruz.

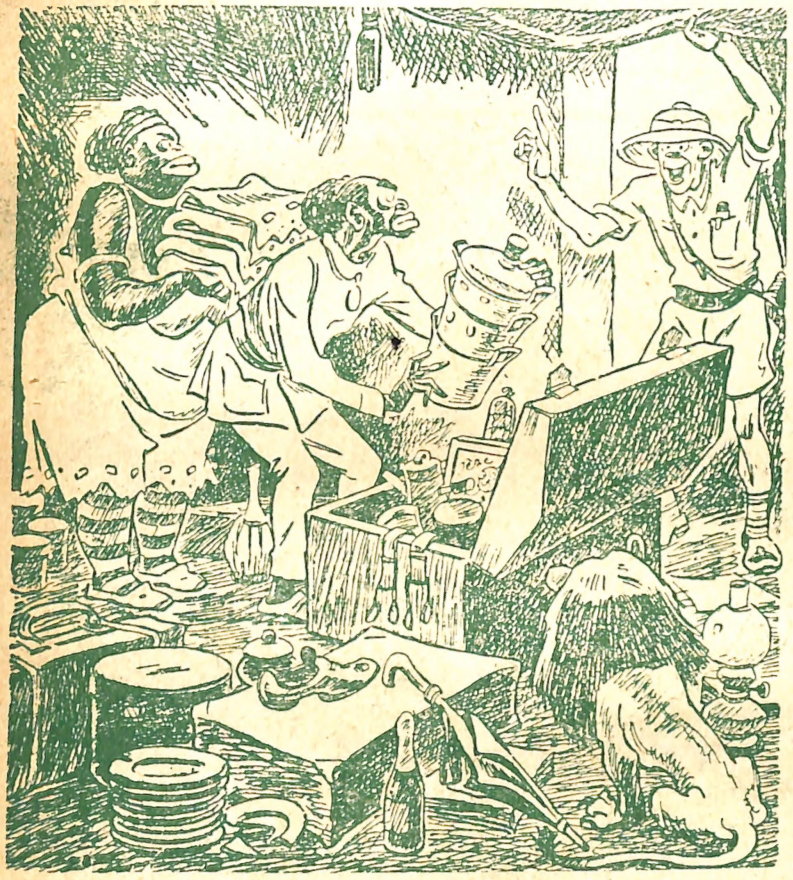

İngiliz gazete muhabiri — Aman kıral hazretleri kaçıyor musunuz? Halbuki ben de İtalyanları mağlûp ederek büyük bir zafer kazandığınızı Londraya telgraflamak için hazırlanıyordum!.

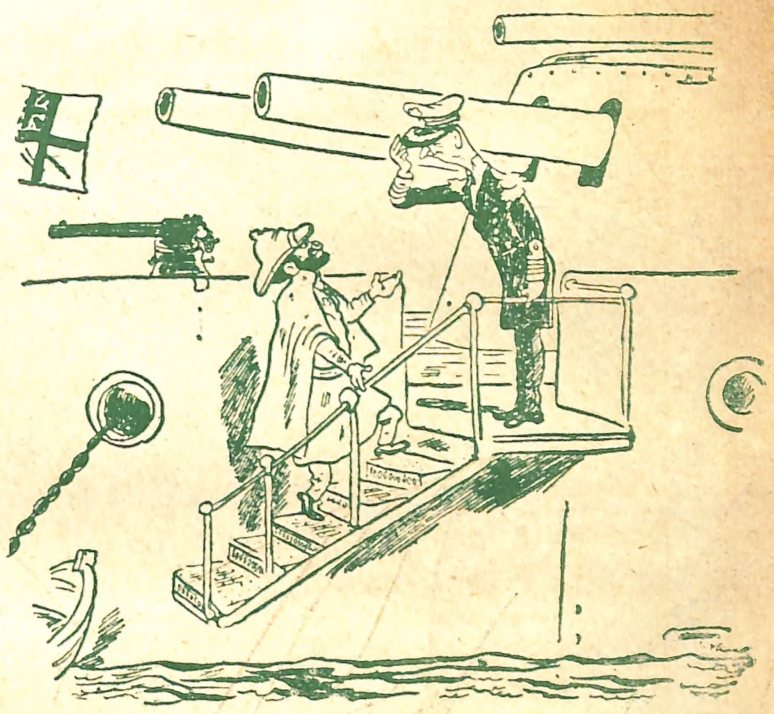

Negüs bir İngiliz gemisine binerek Kudüse oradan da Londraya gitti. (Gazetelerden)

Negüs — İngiliz donanması nihayet bu suretle olsun işime yaradı..

(İtalyan gazetesi bu karikatürle harp esnasında Habeşistanın yardımına koşamıyan İngiliz donanması ile alay etmektedir.)

Negüs Londradaki otelinde Eden'in ziyaretini bekliyor.

Uluslar kurumunda yeni Habeşistan delegesi..

26 ıncı sayımızla ilk cildimiz tamamlanacaktır. Hazırlamakta olduğumuz nefis cilt kapakları ile okuyucularımızın koleksiyonlarını yalnız 40 kuruşa ciltliyeceğiz. Eski sayılarınızı bir an evvel idarehanemizden veya bayilerimizden tamamlayınız. KARİKATÜR'ün kolleksiyonları yüksek değerli bir eser olarak bütün kütüphanelerde kalacaktır.

No. 22 YIL: 1 FİATI 10 KURUŞ 30 MAYIS 1936

Karikatür

Çıkaran : Sedat Simavi

İdarehanesi :
İstanbul, Ankara caddesinde hususî daire
Posta kutusu: İstanbul 103

Abone şartları :
Türkiye için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur.

CUMARTESİ GÜNLERİ ÇIKAR SİYASÎ VE EDEBÎ MİZAH GAZETESİ

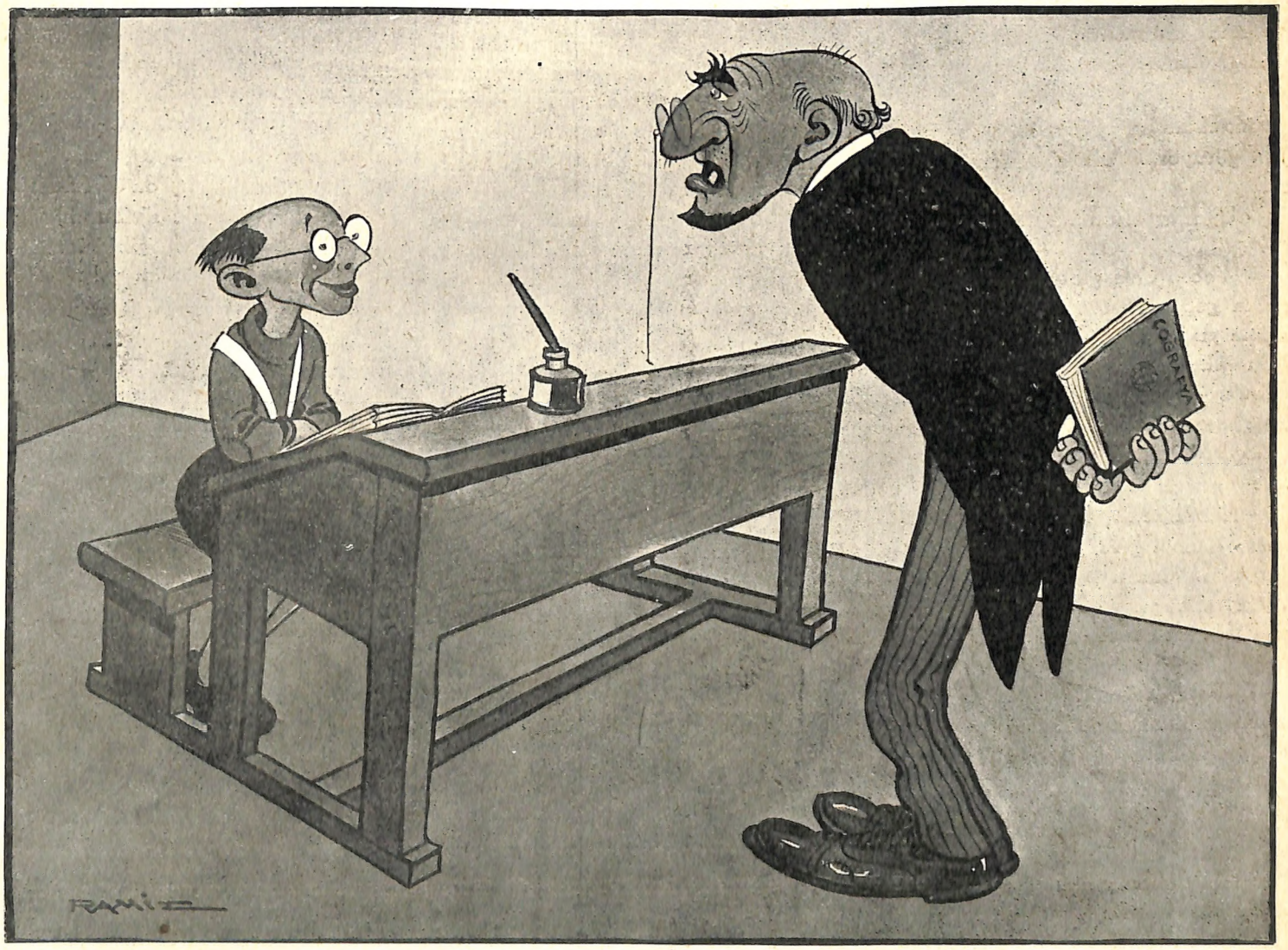

Muallim — Oğlum Salamon, Haziran ayında yuneş tutulacak. Senin yibi mektep talebeleri bu ilmî hâdiselerden istifade etmeli...

Talebe — Başustune mualim bey; o saatta mum mu satayim ampul mu?...

SOY ADLARI

Duyduk duymadık demeyin. Mühlet bitiyor. Ay başına kadar soyadı almıyanlara hükûmet -vergi tarh eder gibi- zorla ad takacak. Madem ki «Er» siz «Öz» süz soyadı makbul tutulmuyor. Kendinize münasip gördüğünüz bir kelimenin başına yahut kuyruğuna bu eklerden birini takarak Ayer, Gököz, Yıldızer, Bulutöz gibi bir isim edinmiye çalışın. Hükûmetin vereceği adı beğenmezseniz «bir buçuk yıldır uyuyacağına daha iyisini bulaydın» cevabını alacaksınız.

* * *

Maamafih kaymakamlar ve nahiye müdürlerinin adsızların kılık kıyafetine, boy posuna bakarak verecekleri isimler herhalde bir kısmımızın kedimize verdiğimiz isimlerden çok daha uygun düşeceğine hiç şüphe etmiyorum.

O zaman meselâ şu zenci kırması ba-

yanın kendine yaraştırdığı Akgül yahut Ayten yerine meselâ Özkömür yahut Dumanöz denecek ki herhalde bundan çok daha münasiptir.

Yine meselâ şu Arabistan fıstığı gibi boğum boğum, yamrıyumru baya Dikboy yahut Sülüner demek hiç bir hükûmet memurunun aklından geçmiyecek, ona herhalde Çağanozer yahut Yumruten gibi bir ad takılacak. Değneği kırılmış Hacivatı andıran hastalıklı bir tanıdığım vardır ki yemeği ilâçla yer, suyu ilâçla içer, uykuyu ilâçla uyur. Bu adamcağız bugünlerde kendine ne gibi soy adları aramakla meşguldur bilir misiniz? Dincer, Özçelik.

* * *

Tanıdıklardan birinin koşa kaşa gittiğini görüyor, arkasından sesleniyorsunuz.

— Uğurlar olsun... Hastan filân mı var?

— Yoo... Eve gidiyorum... Yirmi dakika geç kaldım da... Bizimki evi başıma yıkar.

Bu bildiği takdim edeyim: Yılmaz. Halbuki bu adamcağıza Türker vezninde Ürker ne güzel bir ad olurdu.

Geçenlerde bir arkadaş bana akıl danıştı:

— Kendime Akman diye bir soyadı seçtim. ahengi gibi manası da güzel: Ak adam. Ancak başkası benden evvel davranmış... Ben bunu ters yüz ederek Manak demek istiyorum. Ne dersin?

— Güzel, dedim, yalnız tiyatrocu merhum Manak'ın ailesinden kimse kaldı ise bunu tabiî tescil ettirmiştir.

* * *

Eskiden böyle şahısları ters taraflarından tasvir eden isimler vardı. Meselâ taşdelen damacanası gibi yusyuvarlak bir zat vardı ki adı Nahifî idi.

Küçükken mahallemizde bir dilenci derviş dolaşırdı ki Karun baba diye meşhurdu.

Gazetelerde sık sık emniyeti suiistimal cürmünden mahkemeye verilmiş Eminlerden, hiddet saikasile adam öldüren Halimlerden, rüşvet suçu ile işinden çıkarılmış Müstakimlerden bahsedilirdi. Çocukluğumda Tahir ağa diye biri vardı ki mahalle çocukları aralarında para toplıyarak bir kuruşa diri solucan yuttururlardı.

Yine mektep arkadaşlarımdan bir kekeme vardı ki adı Fasih, cüce boylu bir başkasınınki Bülend idi.

Maamafih bunların bu adları - ne biçim bir insan olacakları anlaşılmadan - babalarından almış olmak gibi bir mazeretleri vardı. Halbuki şimdikiler adlarını kendileri seçiyorlar ve hallerine en uymıyacak ne varsa onu bulmakta inanılmaz bir muvaffakıyet gösteriyorlar.

Şimdi bir insanı anlamak isterseniz adını sorun. İşsever diye cevap alırsanız hiç şüphe etmeyin ki eskiden sultanî tembel dediğimiz cinsten bir mendeburdur. Toköz dedi mi, bilin ki parayı fazla seviyor. Tunçyürek yahut Merder ise mutlaka gece sokağa yalnız çıkamıyan yahut evinde kedi gibi maşa ile karısından dayak yiyen bir tabansızdır.

* * *

Bazıları da işleri, memuriyetleri ile alâkalı isimler alıyorlar. Faraza çalıştığı bankanın ismi Hitit bankası ise kendine Hititer diyor. Bu adın gerçi Hitlere benzemek gibi bir meziyeti varsa da günün birinde insanı - Allah göstermesin - koluna çantasını verip bankadan uğurlarlarsa bir yeni isim tescili için doğruca mahkemeye gitmek icap edecek.

* * *

Yine bazı yeni isimler var ki kolayca başka millet isimlerile karışıveriyor.

Meselâ tanıdıklarımdan bir Rahim vardı. General Tevfik Salimin Salim kelimesini Sağlam diye öz Türkçeye terceme etmesi kabilinden o da Rahim'i Acıyana çevirmişti. Fakat birkaç gün sonra biri sokakta «Bay Acıyan bizim Haçikyanı gördün mü» diye bir sual sorunca hemen kendine başka bir ad aramıya başladı.

* * *

Evet umarız ki kaymakamlar, nahiye müdürleri henüz kendine ad beyenememiş olanlara bunlardan herhalde çok daha uygun isimler vereceklerdir. Fakat ismi müsemmaya fazla uydurmak gayretine kapılıp da adsızlara Köse, Dişlek, Tekkulak, İğriburun, Karga burun, Küp, Yalıkazığı gibi isimler vermiye kalkarlarsa bilmem hal ne olur?

Herhalde geç kalanlar acele etmeli.

KARİKATÜR

— Haylaz, artık çalışmayı filân bıraktın... Sabahtan akşama kadar elinde makas resim doğruyorsun... Bu gidişle başımıza belâ çıkaracaksın...

— Hayır, mecmua çıkaracağım!..

BİR İŞ ADAMI

Bir gazinoda yanımdaki masada oturan birisi gazete okuyan arkadaşına sordu:

— Yahu nedir o dikkatle okuduğun?

— Ticaret ve piyasa haberlerini okuyorum.

— Gazetede benzin fiatına ait havadis de var mı?

— Var.

— Rica ederim şunu bul da okuyuver... Benzin piyasası ne halde acaba?

Öteki gazetenin sütunlarına bir göz gezdirdikten sonra:

— Bugünlerde yeni mal gelmediği için benzin pahalıca imiş... Fakat gelecek ay içinde biraz fark edecekmiş...

— Fark lehe mi aleyhe mi... Yani benzin pahalılaşacak mı, ucuzlıyacak mı?

— Birkaç kuruş ucuzlıyacakmış...

Bu haberi alan adam kaşlarını çattı:

— İsabet ki haber verdin, dedi, bu işlerde körükörüne hareket etmek doğru değil... Şu halde benzin almak için biraz daha beklemek lâzım gelecek...

— Ne o sen ticarete mi başladın?

— Kullanmak için.

— Otomobil mi aldın?

— Hayır... Bir çakmağım var da...

AVCI VE TAVŞAN

Talisizliği ile meşhur bir avcı arkadaşımız nasılsa avladığı bir tavşandan bahsediyordu:

— Birden çalıların arasından çıktı, bir küçük tepeye doğru koşmıya başladı. Derhal tüfeğimi omuzladım. Beş saniye sonra hayvan yerde yatıyordu.

Arkadaşlardan biri hayretle gözlerini açtı: — Çok garip, dedi, anlaşılan hayvancık çok koşma neticesi kalp durmasından öldü.

ŞEYTAN

Rüyada şeytanı gördü, şeytan gayet güzel sevimli idi.

— Sen bukadar güzel, sevimlisin de insanlar neden seni çirkin, sevimsiz sanıyorlar?

Şeytan boynunu büktü:

— Ne yapayım? Fırça, düşman elinde!

KESKİN BIÇAK

Lokantada yanımdaki masada oturan yaşlı bir zat elindeki bıçağı evirip çevirdikten sonra:

— Garson bu bıçak neye yarar? Diye sordu.

Garson hayretle cevap verdi:

— Neye yarıyacak efendim.... Yemekleri kesmiye...

Müşteri: — Yanılıyorsun oğlum, dedi, bu ancak pisliğile iştahı kesmiye yarar!.

KADIN VE KÜRK

İki ahbap dertleşiyordu:

Birisi — Halimi sorma, dedi, karım her sene benden bir kürk istiyor.

Öteki cevap verdi: — Çok fena... Böyle giderse yakında çırçıplak kalacaksın.

İHTİYARLIK

İhtiyar sarhoş, sokakta kuyruğunu sallıyarak koşan köpek yavrusuna:

— Hele sen de benim gibi altmışını geç de bakalım böyle koşmıya değil kuyruğunu kıpırdatmıya halin kalır mı? Dedi.

SOLAK

Kemerli köyü muhtarı çarıklı diplomat denen cinsten açık göz bir adamdı. Yalnız okuması, yazması yoktu. Sade resim yapar gibi imzasını atmasını bilir ve köydeki resmî işlerin yürümesi için bu ona kifayet ederdi.

Muhtar bir iş için İstanbula gelmişti. Vapurla Üsküdardan köprüye geçerken herkesin gazete okuduğuna dikkat etti. Kendi kendine:

— Burada herkes okumak biliyor... Ben boş otururşam ayıp olur... Beş kuruş verip bir gazete de ben alayım, dedi.

Muhtar gözlüğünü takmış gazeteyi süzüyor, okuduklarını anlıyormuş gibi görünmek için arasıra başını sallıyarak gülümsüyordu.

Bir aralık karşısında oturan iki mekteplinin kendisine bakıp bakıp güldüklerini gördü, fena halde canı sıkıldı:

— Ne gülüyorsunuz be çocuklar, dedi, suratımda karagöz mü oynuyor?

Delikanlılardan biri:

— Suratına değil, gazete okuyuşuna gülüyoruz, dedi.

Muhtar kuşkulanarak:

— Gazete okuyuşumda ne varmış ki? Diye sordu.

— Daha ne olacak... Gazeteyi ters tutmuşsun...

Muhtar bir saniye şaşırır gibi olduktan sonra kendini topladı:

— Oğlum okumak bilmediğimden değil, ben solağım da ondan, dedi..

VERASET

Radyoda veraset hakkında bir konferans veriliyordu. Dinliyenlerden biri:

— Saçma, dedi, ben kendimi bildim bileli ailemizden belki otuz kişi öldü. Bir tanesinden bana beş kuruş miras kaldığını hatırlamıyorum.

ÇENESİ DÜŞÜK

Muallim talebelerine bir kafatası gösteriyordu:

— Bu kafatası acaba bir kadına mı aittir yoksa bir erkeğe mi? Aranızda bunu tayin edebilecek kimse varsa imtihanda on numara veririm.

Sınıfın havyarcılığı ile maruf çapkınlarından biri elini kaldırdı.

— Ben anladım bay muallim.

— O halde söyle... Kadın mı erkek mi?

— Kadın bay muallim.

— Aferin.... Şimdi de bunu nereden anladığını bize izah et bakalım.

— Kolay bay muallim... Gevezelikten çene kemiklerinin mafsalları kopmuş da demir telle bağlamışlar bay muallim.

Papağan

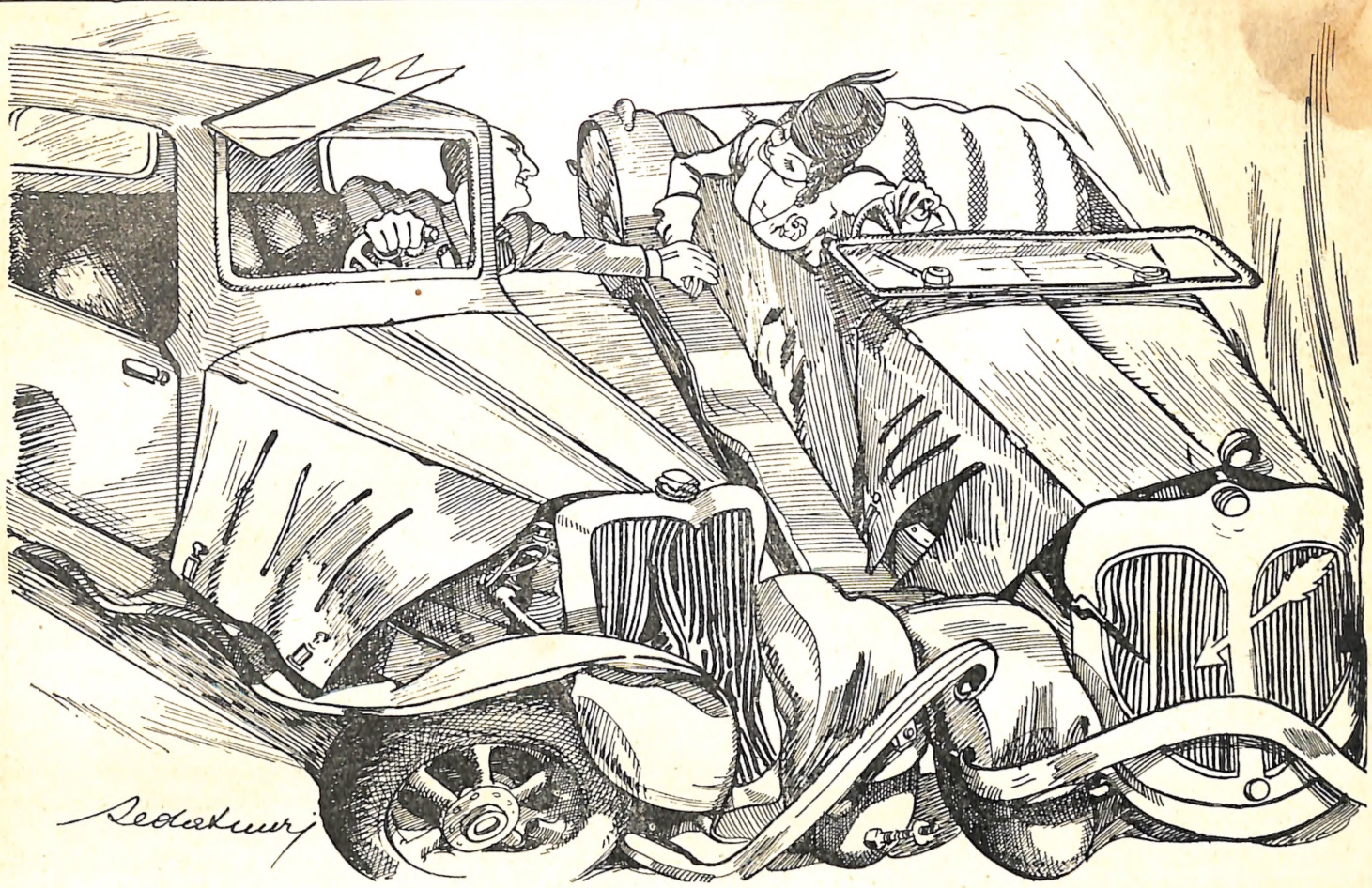

LÜKÜS KAZA

Bayan — Nekadar da dikkatsiz imişsiniz... Otomobilim berbat oldu, yüreğim de yerinden hopladı...
Bay — Merak buyurmayınız güzelim.... yüreğinizi bendeniz, otomobilinizi de sigortam tamir eder..

YENİLEN HAK

Bir bahçenin kapısı önünde bir kalabalık toplanmıştı. Pantalonunun dizleri, ceketinin dirsekleri yamalı, başı soluk yırtık kasketli, gözleri çukura batmış, saz benizli bir küfeci çocuk; hıçkırır gibi, bir teviye sızlanarak söylüyordu:

— Hakkımı yediniz!.. Hakkımı yediniz!.. On iki değil, on dörttür... Vallahi, billâhi on dörttür... Hakkımı yiyorsunuz!

Karşısında, ensesi, gerdanı katmer katmer, löp yanaklı, iri göbekli adam, pınarlarına kadar oturmuş, pıhtı pıhtı kırışık göz kapaklarını oynatarak inkâr ediyordu:

— Hayır... On dört değil, on ikidir.

Küfeci çocuk, ağlamıya başlamıştı:

— Eğer yalan söylüyorsam, yalanım kadar çıban çıkarayım. Alacağım para, ateş olsun da vücudüme yapışsın!

İri göbekli adam, kaşlarını çatıp bağırıyordu:

— Peki, ben mi yalan söyliyeceğim?

— Sana, yalan söylüyorsun, demiyorum. Yanlışlığımız var. Ben, getirdiğim şeyi bilmez miyim! on iki idi.

— On dörttü...

— On iki idi...

— Vallahi, billâhi on dörttü...

İri göbekli adam, kızmıştı; tokat vurur gibi elini savurdu:

— Eh, çok oldun artık... Akşama kadar seninle mi uğraşacağız? Defol...

Ve geri çekildi, bahçe kapısını kapattı.

Küfeci çocuk, kapının önünden ayrılmıyor, sızlanıyordu:

— Hakkımı yediler... On dört küfe getirdim, on iki küfe, diyorlar şimdi...

Gürültüyü duyup oraya toplanan kalabalık, çocuğun haline acımıştı; sesler yükseldi:

— Çocuk yalan mı söyliyecek?

— Yalan yere ne diye ağlasın?

— Sonra da dilencilik ediyor, diye, bahane bulurlar. Çocuk alnının terile kazanıyor.

— Evet, evet... Bu âdeta dilenciliğe teşvik!

— Hakkını istiyor biçare!

İri göbekli adam, köşke girmek üzere idi, kalabalıktan yükselen sesleri duyunca döndü:

— Size, ne oluyor be?... Amma işsiz adamlara çattık!

Kalabalık arasından biri çocuğa sordu:

— Evlâdım, sen, bu köşke ne getirmiştin?

Küfeci, ağlaya ağlaya cevap verdi:

— On dört küfe gübre getirdim... On ikisinin parasını verdi, iki küfe gübremi yemek istiyor!

İri göbekli adam, bağırdı:

— Çok oldun... Aç başı... Şimdi gelirsem, ayağımın altına alır, tepelerim..

Kalabalığın arasından biri çocuğa yaklaştı:

— Haydi evlâdım, yürü... Getirdiğin gübrelerin hepsini yeseydi ne yapardın?

Kuluak misafiri

MAZERET

Tiyatro ağız ağıza dolu idi. Tam operet başlıyacağı sırada sahnenin önüne bir adam geldi:

— Bu akşam operet oynıyamıyacak...

Müşteriler haykırdı:

— Neden?

— Çünkü rejisör tokmağını kaybetti, perde açılma işaretini veremiyor!

BAHAR ve DÜNYA

Bahar geldi, giriyor burnuma gülerekten,
Kırlar geçilmez oldu yeşillikten, çiçekten.

Fakat ne kıra çıkan, ne çiçek toplıyan var!
Çeneler birbirine vuruyor titremekten,

Gökler öyle bulutlu, rüzgâr öyle serin ki...
Papatyanın farkı yok bir donmuş kelebekten.

Evlerin bacaları buram buram tütüyor,
Evdekiler sinmeyi öğrenmiş köstebekten,

Kışın güneşli günde ceketsiz dolaşanlar,
Şimdi kurtulamıyor bir türlü yün yelekten.

Bir türlü giremiyor paltolar sandıklara,
Çıkamıyor bir türlü ihtiyarlar döşekten!

Adaya göç edenler seçilemez oldular,
Boyuna göğüs geçirip gerdan kıran köçekten.

Kar yağmış Afrikaya mayısın ortasında,
Neredeyse taş yağar Avrupaya, gerçekten!

Demek «dünya tersine dönüyor» sözü doğru...
Ders alıyor tabiat insan denen örnekten:

Bugün Sovyetler ile Türkiye eleleyken,
Parisli kız ayrıdır Londralı erkekten!

Bir bilmece halini aldı dünya işleri,
Bir netice çıkmıyor sarfedilen emekten.

Habeşi kurtarmıya çıkan beş yüz diplomat,
Habeşistan adını sildi, gitti felekten.

Habeşi yamyam diye cihana gösterenler,
Nasıl çekinmediler onu çiy çiy yemekten?

Kan ağlarken yeryüzü, gökyüzü hiç güler mi?
Böyle Arza bu bahar çok derim ta yürekten!

Çamdeviren

YİYEN YİYENE

— Karısı çok zengindi, fakat paraları yiyip bitirdi....

— Şimdi ne yapıyor?...

— Karısını yiyip bitiriyor!...

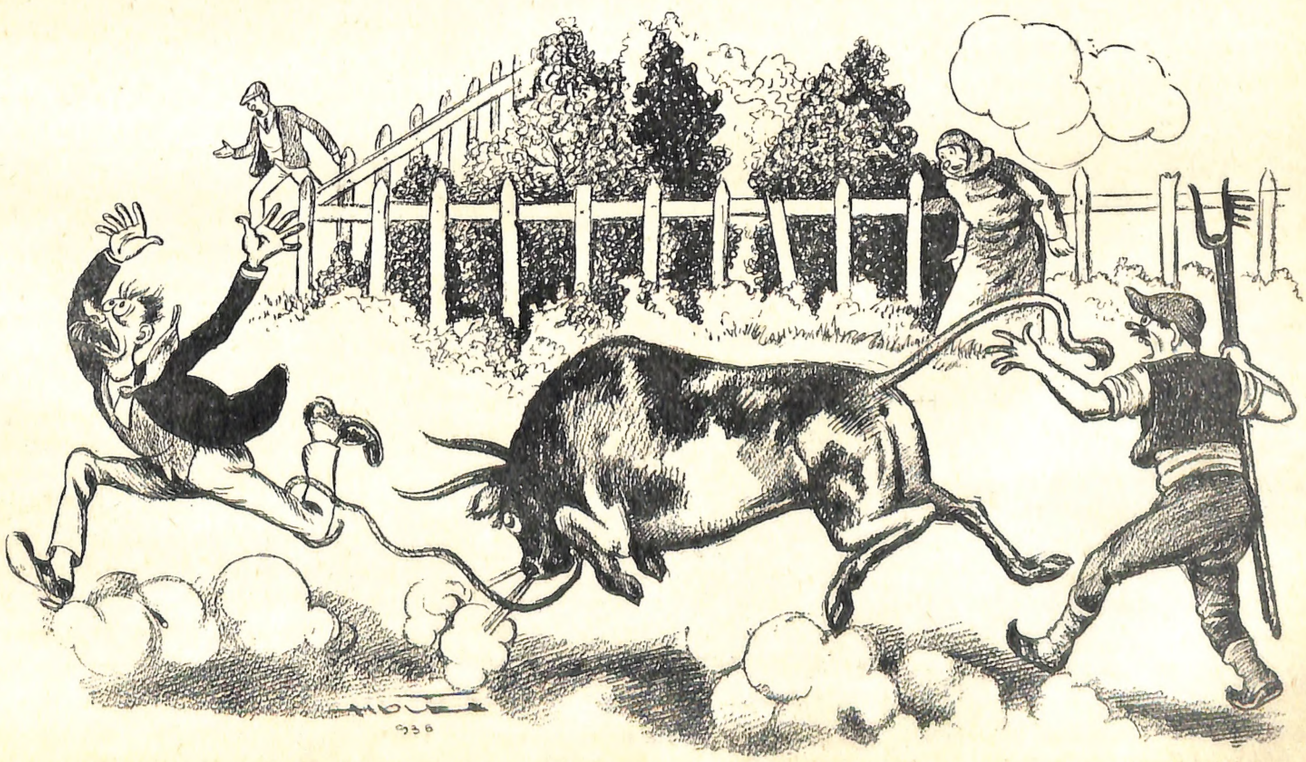

Köylü: — Yetişin... İmdat... Hırsız öküzümü kaçırıyor.!...

Hokkabaz Profesör
NELER ANLATIYOR

Gazetelerde «Profesör Zati Sungur müsameresi» ilânını görür görmez bizim altmış yıllık musiki üstadı Bay Zatinin bir konser vereceğini sandım, kalktım, tiyatroya gittim. Gişenin önü hıncahınç dolu idi. Kendi kendime:

— Bizde musiki merakı çok ilerlemiş, dedim, bir zaman Konservatuvarların bedava konserlerine kimse gitmezken bugün Bay Zatinin ücretli müsameresine dünya koşuşuyor!

İtilip kakılarak, kalabalığın arasında, güçlükle bir bilet aldım. Çektiğim işkenceden memnundum. Demek bizde sanat takdir ediliyordu. Bugün musiki rağbet görürse yarın resim, öbürgün şiir, daha öbürgün de tiyatro ve heykel alkışlanacak demekti. Sevincle, gururla bir koltuğa kuruldum.

Tabiî, perde açılınca bir hayal sukutuna uğradım. Çünkü sahneye çıkan Zati Sungur bestekâr değil, hokkabazdı. Böyle olduğu halde eğlenmedim desem yalan... Hattâ, sizden neye gizliyeyim, müsamerenin musiki olmayıp hokkabazlık olması daha hoşuma gitti. Göz boyayıcı profesörün marifetlerini seyrettim, hayran oldum.

Hokkabaz numaraları bittikten sonra profesör Zatiye kartımı yolladım, beni nezaketle kabul etti. Kendisine takdirlerimi söyledim.

— Teşekkür ederim, dedi, bukadar iltifata lâyık değilim...

— Nasıl olur, bay profesör, dedim, yaptıklarınız harikulâde hünerlerdi! Ben değil, bütün tiyatroyu dolduranlar size şaştı...

Nazik profesör, kızardı:

— Ben de bu şaşkınlığa hayret ediyorum.... Çünkü hergün karşılaştığımız hünerlerin yanında benim hokkabazlığım solda sıfır kalır!

— Anlamadım?

— Anlatayım... Meselâ beni şapkamın içine para atıyorum, bir güvercin çıkıyor, görenler de marifetime el çırpıyor!

— Evet.

— Halbuki sigortaların bir kısmı bundan daha âlâsını yapıyor. Onlara para verdin mi, bir de bakıyorsun ki, deve oluvermiş... Paranın güvercin mi olması daha mühim, deve mi olması?

— ....

— Sonra, ben canlı bir piliç yutuyorum, herkes hayrette... Halbuki Musolini on beş milyon Habeşi bir milyon kilometroluk toprağı ile midesine indiriyor da kimse şaşmıyor! Buna ne dersiniz?

— ....

— Ben avcuma yanmış bir kömür parçası alıyorum, alkışlıyorlar... Öte tarafta dünya barut fıçısının üstünde sigara tüttürüyor, kimsenin umurunda değil!

— ....

— Ben farkına vardırmadan birinin ceketini öbürünün sırtına geçiriyorum, herkesin ağzı açık kalıyor... Halbuki herkesin bu numaraya çoktan alışık olması lâzım!

— Nasıl?

— Öyle ya, Fransanın Almanya ile, İngilterenin İtalya ile, Rusyanın Japonya ile boyuna külâh değiştirdiklerini görmüyorlar mı?

Profesöre: «Tevazu gösteriyorsunuz!» dedim, fakat içimden de kendisine hak verdim.

Mülâkatçı

YAT BORUSU

Bay — Yat'tan da anlar mısınız?.
Bayan — Borusunu çalarsanız..

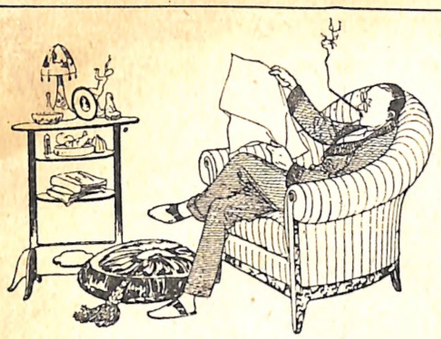

Şundan Bundan

İÇMEK

Çallı o akşam biraz fazla keyifli idi, gece yarısına doğru sokağa çıktı. O duvar benim, bu duvar senin, sendeliyerek yürür giderken Ahmet Refike rastladı. Arkadaşı ona nasihat vermek istedi:

— Gördün mü, dostum, içmek ne fena şey!

Çallı başını salladı:

— İçmek fena değil, yürümek fena!

MAHKEMEDE

Hâkim, suçluya sordu:

— Lokantada yemek yedikten sonra çatallarla bıçakları alıp gitmişsiniz.. Maksadınız ne idi?

— Satıp da yemeğin parasını vermekti, bay reis!

BEŞİNCİ

Dördüncü kocası idi, ölüm döşeğinde yatıyordu. Bir aralık hastalığı ağırlaştı, can çekişmiye başladı. Zavallı kadın, hıçkırıklar içinde, inledi:

— Beni kime bırakıp da gidiyorsun?

Hasta son cümlesini söyliyerek gözlerini kapadı:

— Beşinci kocan olacak zavallıya!

İMTİHANDA

Tıp Fakültesinde profesör sordu:

— Hastayı terletmek için daha ne yapmalı?

Bir saattir helecan geçiren talebe son çareyi söyledi:

— İmtihana sokmalı!

FEDAKÂR ÂŞIK

Deniz kenarında oturmuşlardı. Âşık sevgilisine:

— Senin için hayatımı güle güle veririm...

Dedi. Sevgili:

— Öyle ise kendini denize at, göreyim!

Emrini verdi. Âşık ayağa kalktı, ters tarafa doğru yürümiye başladı. Sevgili haykırdı:

— Hani kendini denize atacaktın, nereye gidiyorsun?

— Yüzme öğrenmiye!

— Şu sigorta işlerini sigorta altına almak için sigorta şirketlerini sigorta ettirmekten başka çare yok..

ROMAN

— Sonunda oğlan kızı kaçırıyor mu?

— Ne münasebet, oğlan çok asrî olduğundan kızın parasını yemiş yalnız kaçıyor.

Felsefe kırıntıları

Dil ve söz, paradan daha kuvvetlidir. Tatlı konuşmayı becerebiliyorsanız, kendinizi milyoner sayabilirsiniz.

——ooo——

Kadının en büyük serveti, ne güzellik, ne paradır. Yalan, onun en kuvvetli zenginliğidir.

——ooo——

Ağlattığınız kadın sizi ömrü oldukça güldürmez. Fakat güldürdüğünüz kadın da size karşı mağrur olur.

Yeni şaire karısı — Çocuk iki saattir uyumuyor.. Gel de bari, yeni şiirlerinden birkaçını okuyuver!..

Boğaziçi Sönüyor:

Tercüman — Sayın gezginler, biraz

Çiçeklerin dili

Gül — Goncama doyum olmaz.
Menekşe — Koyu rengim hiç solmaz
Hercai — Sözüme inanmayın,
Gelincik — Rengime aldanmayın.
Yasemin — İpek tenim mis gibi.
Kamelya — Görünüşüm sis gibi.
Nergis — Koklayın kana kana,
Papatya — Falcılık düştü bana,
Hanımeli — Dokunmayın solarım!
Fulya — Gönüllere dolarım.
Şebboy — Boynum bükük, derdim çok.
Salkım — Yüzüme hiç bakan yok!

Boş bavul

Adamın biri, daireye, elinde kocaman bir bavulla geldi. Bavulu açtı, içinden bir istida çıkardı, memura verdi. Memur istidayı okuduktan sonra adama sordu:

— Bu bavulu niçin taşıyorsun?

— İstidayı koymak için!

— Bir kâğıt parçası için koca bir bavul çok değil mi?

Adam, bıyık altından, güldü:

— Dur bakalım, bizim istida daireden daireye havale edilsin, yeni kâğıtlar eklensin, derkenarlar yazılsın, o zaman bizim evrakı bu bavula sığdırabilirsem yine bin şükür!

a geç gelseydiniz, Boğaziçinin gurubunu da görürdünüz!.

Salonda

— Yüzünüz neden esmer? Saçınız neden kıvırcık?

— Babam Habeşti de ondan!

— Ya, öyle mi? Babanızın babası nasıldı?

— Büyük babam da zenci idi, kuzguni siyahtı...

— Ya, büyük babanızın babası?

— Maymundu, mükemmel bir maymun...

— ?...

— Evet, bir maymun... Benim neslim, sizinkinin tersine tekemmül etmiş: Siz git gide maymunlaşırken ben gitgide insan olmuşum!

İsimlerin dili

Neclâ — Ayrılamam Şişliden,
Ayşe — Bıktım şu ev işinden.
Hayrünnisa — Bana çapkın diyorlar.
Muazzez — Yer gibi bakıyorlar.
Müzeyyen — Çıtkırıldım bir güzel,
Gülsüm — Şu isim ne müptezel,
Semiha — Yarım alafranga,
Hatice — Yüzde yüz alaturka.
Mebrure — Gözler süzük, boy ince,
Şükran — Seviyorum delice.
Hicran — Sevda gönlümün derdi,
Lütfiye — Gönlünü bana verdi.

Eski zamanda

Hoca, din dersinde, cennetten, cehennemden bahsediyordu. Dersin en hararetli yerinde çocuklara:

— Söyleyiniz, dedi, fakirle zenginin, güzelle çirkinin, ihtiyarla gencin ayni keyfi sürdükleri yer neresidir?

Kısa bir sükûttan sonra talebenin biri seslendi: Meyhane!

ŞİİR

Cep takvimi şairi, yolda rastladığı arkadaşına, ayak üzeri bir şiir okudu. Arkadaşı sordu:

— Şiir senin mi?

— Sahibi çıkmazsa benim!

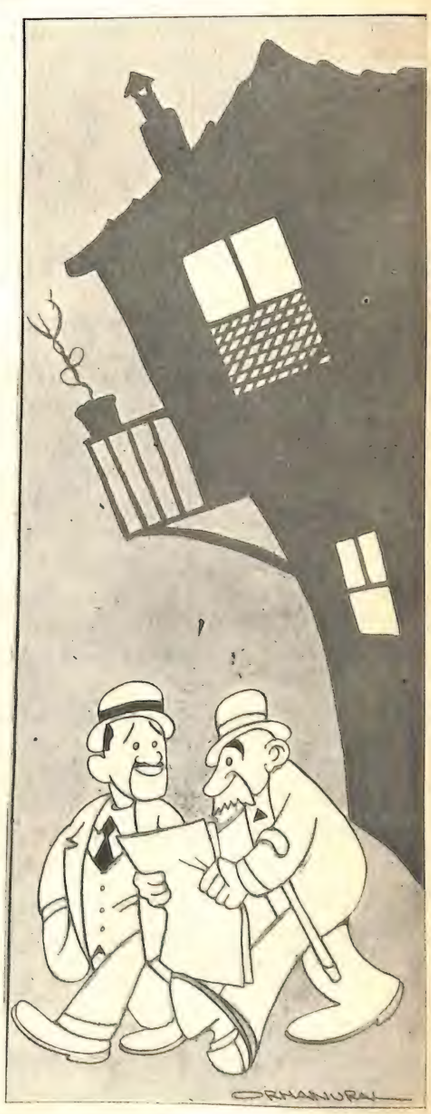

— Hayret doğrusu, Habeşistanın bazı yerlerine kar yağmış...

— Tabiat bile, zavallıların yüzünü ak çıkarmıya çalışıyor desene!...

Tarihten Çizgiler: Yangın tulumbacıları!

Hikâye

Roman nasıl yazıldı?

Ahmet Celâli, son zamanlarda, romana merak sarmıştı. O kadar çok roman okuyordu ki nihayet kendini alamadı, bir roman yazmıya karar verdi. Bir düzine kalem, iki büyük deste kâğıt aldı. Masanın başına geçti, fotoğrafçı camekânlarındaki resimlerde olduğu gibi parmağını şakağına dayadı, bir saat, iki saat, bir gün, iki gün düşündü, aklına yazacak hiç birşey gelmedi. Böyle arpacı kumrusu gibi düşünmekten bir netice çıkmıyacağını anlayınca başka bir çare aradı ve buldu:

— Roman, hayat demektir... İnsan, yaşamalı ki yazmalı. Mevzu bulmak için hayata karışmak lâzım... Romancıların çoğu, kendisini yazarmış. Ben de bir maceraya atılayım, elbet ondan bir roman sermayesi çıkar!

Dedi, dediğini de yaptı: En yeni elbisesini giyerek, en güzel boyunbağını takarak, bir sabah Boğaziçi vapuruna atladı, yalnız gördüğü bir genç kadının karşısına oturdu, gazetesini açarak yan gözle kadını tetkike başladı:

Kadın eldivenini düşürdü, Celâli hemen atılarak yerden aldı, sahibine verdi. Mendilini düşürdü, Celâli yine vazifesini yaptı. Çantasını düşürdü, hakeza. Celâli dayanamadı:

— Çok dalgınsınız, dedi, korkarım gideceğiniz yere kadar bütün eşyanızı kaybedeceksiniz... Emrederseniz, ben muhafaza edeyim!

Bulduğu konuşmak vesilesinden kendi de memnun oldu. Artık dost olmuşlardı. Büyükdereye beraber indiler, artık roman başlamıştı!

Rıhtımdaki lokantalardan birinde bira içtiler, yemek yediler, bir arabaya atlıyarak Bentlere gittiler. Şairane bir gün geçti, akşam geç kaldıkları için yeni sevgiliyi İstanbuldaki evine otomobille götürmek icabetti. Celâli gece bir hesap yaptı: Günlük masraf 21 lira 36 kuruş...

Romanın ilk faslını yazarken bu hesaptan hiç bahsetmedi.

Ertesi günü Adaya gideceklerdi, gittiler. Son vapur kaçtığı için Celâli bir otelde kalmayı teklif etti, sevgili gözlerini açarak:

— Deli mi oldunuz? Annem, babam ne der?.

Dedi. Çaresiz, İstanbula telefon ettiler, bir motör çağırdılar, motör bedava olsaydı dönüş de şairane olacaktı, fakat Celâli deniz sefasını bir türlü içine sindiremedi.

Ne tuhaf, ogünkü masraf birgün evvelkinden üçte bir fazla idi: 32 lira 4 kuruş...

Celâli, tesellisini buldu: «Nasıl olsa bu masrafı romandan çıkarırım, gezdiğim, eğlendiğim de yanıma kâr kalır!» Diyordu. Mithat Cemalin «Üç İstanbul» romanından iki bin lira aldığını duymuştu.

Gece romanın ikinci faslını yazdı. Ogünkü masrafla takas ettirebilmek için sabaha kadar çalıştı. İki saatlik bir uykudan sonra Sirkeci garına koştu, sevgili dakikasında geldi, Floryaya gittiler. Celâli bugün olsun tereni kaçırmamıya çok dikkat ettise de kabil olamadı, yine otomobile müracaat mecburiyeti hâsıl oldu... Garip şey, masraf dünkünün üçte birine inmişti: 10 lira 68 kuruş...

Dönüşte Celâli sordu:

— Yarın nerede buluşacağız?

— Hiç bir yerde...

Celâlinin ağzı açıkta kaldı, sevgili anlattı:

— Gezilecek yer kalmadı ki.. İstanbulun dört tarafını dolaştık!

Celâli, içini çekti:

— Öyle ise bizim roman yarıda kalacak...

Sevgili güldü:

— Romanı bitirmek için bir çare düşünüyorum!

— Ne?

SPORUN FAYDALARINDAN

Bir koşucuya alacaklı kolay kolay yaklaşamaz.. **Tenisçi, evde karısına karşı kendisini pekâlâ müdafaa edebilir.**

Şokakta

Neyzen yolun bir köşesine bağdaş kurmuş, yanına rakı şişesini almış, neyini üfleyip duruyordu. O sırada yoldan geçen tanıdıklarından biri yanına yaklaştı, kulağına eğildi:

— Ayıp değil mi? Güpe gündüz kaldırıma çömelmiş, toz toprak içinde ney çalıp âlemi eğlendiriyorsun! dedi.

Neyzen sağ omuzu ile sol kaşını kaldırdı:

— Neden ayıp olsun? Güneş de, ay da yere düşmüyor mu? Işığın değdiği yerden ben niçin kaçayım?

YENİ TERLİK

Yemekten sonra karı koca salonda karşı karşıya oturmuşlardı.

Kadın elindeki örgüden başını kaldırdı, gazete okuyan kocasına:

— Bugün sana bir çift yeni terlik alacaktım, fakat terlik okadar pahalılanmış ki..

Erkek gazeteyi bırakarak yerinden kalktı.

— O halde terlikleri iyi kullanmalı karıcığım. Potinlerimi alıver de biraz kahveye çıkayım.

— İstanbulun dört tarafını dolaştık ama ortasını hiç görmedik...

— Neresi o?

— Bizim ev...

Celâli de güldü, ondan sonra hiç ayrılmadılar. Sizin anlıyacağınız evlendiler.

Romancı eserini bitirdi. Sonu izdivaçla neticelendiği için romanı genç kızlar çok beğendi, delikanlılar ise hiç beğenmediler...

Yıldız

Kadın — Niçin çalışmıyorsunuz?..
Ressam — Maalesef kırmızı boyam yetişmedi!..

Herşey Karşılıklı

Yazan:
Necdet Rüştü

— 1 —

Eski kurt bir çapkındı ellisinde Bay Kaya...

.....

Akşam.. Yine atmıştı ceketini arkaya,
Yine erkenden kurmuş çilingir sofrasını,
Biraz bastırıyordu bahçede safrasını!..
Kirazların dallarda kızardığı bir günde,
Sessiz demleniyordu Göksudaki köşkünde!..
Kendince hoş bir sesle - ki bozuktu akordu
Yazıp bestelediği türküyü okuyordu:

İzin ver de, bir busecik dileyim,
Gel yanıma, ben dünyamı bileyim!..
Ver bıçağı boynum iki böleyim,
Aman, Fatma!.. Kollarında öleyim!..

*

Gücüm yok ki, ayağını çeleyim,
Atım yok ki peşinsıra geleyim!..
Azat kabul etmez, sadık köleyim,
Aman. Fatma!.. Kollarında öleyim!..

— 2 —

Fatma kim?.. mi dediniz: Evdeki hizmetçi kız..
Kumral saçları ipek, beyaz derisi sakız!..
Fatma türküyü duymuş, ona gülümsüyordu,
Yaşlı kurt yanındaki körpe kuzuya sordu:
— «Kız!.. Hiç rakı içtin mi?..»
Karamanlı yılıştı,
Önce: «İstemem!..» dedi, fakat çabuk alıştı.
Silme dolu kadehi gövdeye yuvarladı,
Yanakları al oldu, gözbebeği parladı!..
Kaya, dinç hizmetçinin bileklerini tuttu,
Onu kandırmak için şu sözlerle avuttu:
— «Sana para vereyim, sana cici alayım,
«Sana fistan alayım, sana inci alayım!..
«Baban bile giymedi sırtına böyle fistan,
«Bu fistanı giyenler olur dillere destan!..»
Bay Kaya yine onun bileklerini kaptı,
Kadın biraz düşündü, bir muhasebe yaptı,
Sonunda:
— «Olur!..» Dedi.. Hemen kuruldu plân,
Toy, görgüsüz kadını kandırdı koca yılan!..
Kurulan plân şuydu: Ahmet izin almıştı,
Gece gelmiyecekti, odası boş kalmıştı!..
Karısı uykudayken, inecekti Bay Kaya,
Hizmetci de yavaşça gidecekti oraya!..

— 3 —

Ahmet kim?.. mi dediniz: Yozgatlı bir uşaktır,
Onun sağlam gövdesi hastalıktan uzaktır!..
Herkes ona bakarken:
— «Bir genç irisi!..» derdi,
Ahmet de, doğrusu ya, aslan gibi bir erdi!..

*

İzin aldı.. Dedik ya: İstanbulda kalacak,
Göksuya dönecekti ertesi sabah ancak!..
İstanbulda işini fakat çabuk bitirdi,
Onu gece son vapur Üsküdara getirdi!..
Hey, gidi koca gençlik.. Ahmet söylendi: «Dayan!..»
Bir saata varmadı, Göksuya geldi yayan!..
Malûm odaya girdi, kunduraları attı,
Kandili söndürünce, döşeğe yorgun yatt!,..

— 4 —

Gece yarısı oldu.. Bay Kaya doğrulmuştu,
Sessiz yataktan inmiş, terliğini bulmuştu!..
Kendine şaşıyordu: Olduğu halde yaşlı,
Yeni güvey girecek damat gibi telâşlı,
Mektepli âşık gibi, kalbi heyecanlıydı,
Demek, yıpranmamıştı, dermanlıydı, canlıydı!..
Karısı uyuyordu.. Duymuştu bir merhamet,
Bu namuslu kadını aldatıyordu; evet..
Düşündü: «İşitirse, lânet edecek bana..»
Fırsat kaçırılmazdı, yine uydu şeytana:
Yazın, hava sıcaktı; zaten kapı açıktı,
Duvarları tutarak, sessiz dışarı çıktı!...
Sanki bir ses diyordu ona:
— «Gitme, dön geri..»
Mücadele ederek, indi merdivenleri:
Kadrini bilmeliydi bu değerli fırsatın,
Kârlıydı.. Bu fırsatı ucuz almıştı satın!..
Fakat.. Yakalanırsa?.. Biraz bu işten caydi..
Sonra kendine dedi: «Düşünme canım; haydi!!.»

— 5 —

Bazı kulak kabarttı, bazı duvara sindi,
Hırsız ve kedi gibi aşağı kata indi!..
Ah; bu oda, bu oda.. Düştü birden sevince;
Kapı açılıverdi tokmağı çevirince!..
Bay Kaya heyecandan alamıyordu nefes,
Fakat odada duydu ansızın kalın bir ses!..
Sersemledi... Beynine sanki balyoz yemişti,
Karısını zannedip Ahmet şöyle demişti:
— «Yorgunum.. Üsküdardan buraya geldim yayan,
«Git kocanın yanına.. Vazgeç bu gece, bayan!..»

Necdet Rüştü

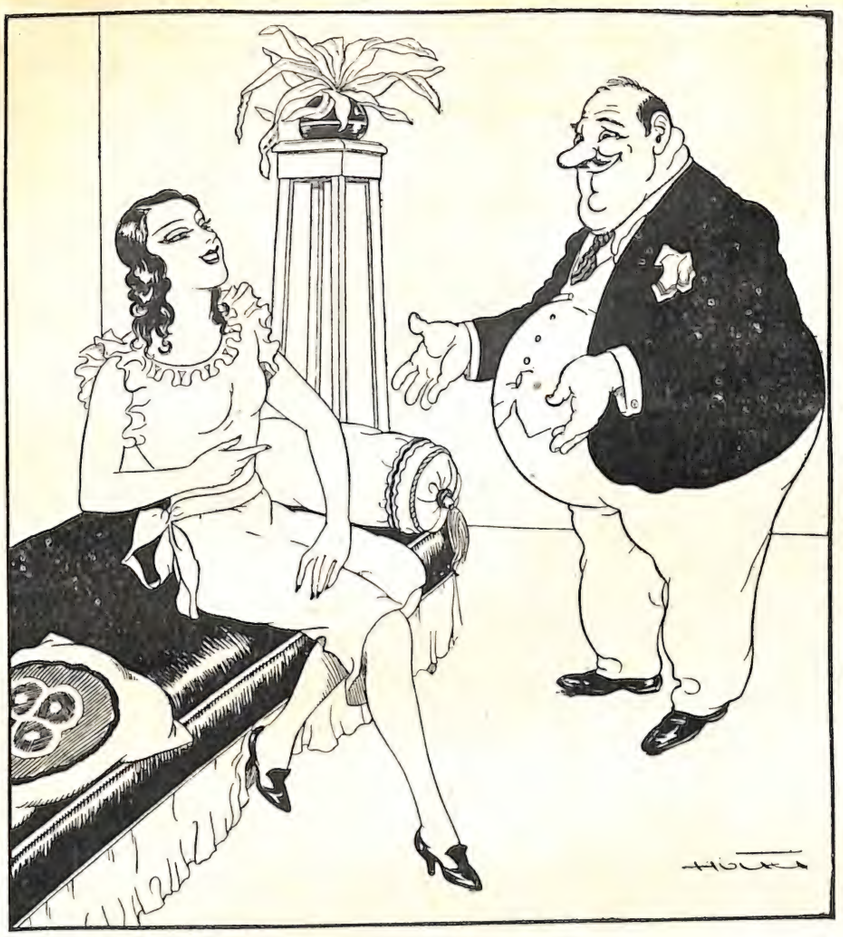

— Şimdi size sarılıp göğsüme bastırsam ne yaparsınız....
— Muvaffak olamazsınız ki...
— Burada ikimizden başka kimse yok.. . Kim mâni olacak....
— Göbeğiniz!...

Ne gibi içmiş

Neyzen Tevfik, birgün, yine içkiye tövbe etmişti. Fakat sayısını artık kendisi de unuttuğu için, kaçıncı tövbe olduğunu bilmiyordu.

— Neyzen, bu kaçıncı tövbe?

Diye soranlara:

— İlkinde çetele tutmak aklıma gelmemişti! diyordu.

Can arkadaşlarından birine şöyle dert yandı:

— İçki, bir nevi tutkunluk... O, beni bıraksa; ben, onu bırakamıyorum... Fakat kâfirin arasıra niyeti bozuluyor, beni, yere vurmak istiyor... Hani ayak diremesem, alt edip, sırtımı yere getirecek!... Sahte bir ricatle geriliyorum.. Zayıf olmıya gelmiyor.... Şimdi mütarekedeyiz... Başka çare yok... Gelgelelim, kuvvetlendim mi, hemen taarruza geçeceğim...

Neyzen, «Tedafüî, taarruzî bir muharebe» plânından bahsederken söyledi, söyledi, nihayet içini çekti:

— Son günlerde, kendimi pek iyi bulmuyorum... Başımda ağrılarla uyanıyorum... Midemde sancılar var... Mafsallarım sızlıyor... Değneği kırık Karagöze döndüm... Neden? İçki adamı yıkmaz! yıkmaz, âmenna, amma, bu kanaatim sarsılacak!

Arkadaşı, ona hayretle bakıyordu:

— İçki adamı yıkmaz mı?

— Yıkmaz ya... Gelgelelim, ben, insan gibi içtim.

— İnsan gibi içersen yıkmaz!

Neyzen, arkadaşını, acıyormuş gibi süzdü, gülümsedi:

— Yanlışın var. Hayvan gibi içersen, yıkmaz! eğer, insan gibi içersen, yıkar.

Arkadaşı anlamamıştı; Neyzen, elile onun dizine vurdu:

— Bir hayvan, ama, hangi hayvan olursa olsun, susadığı zaman, önüne konulan, yahut rasgeldiği suyu, içi aldığı kadar, susadığı kadar içer. Suya doydu mu, harareti geçti mi, sudan ağzını çeker. Fakat, insan kısmı öyle mi? Ağzı bir kere değdi mi, artık ne doymak biliyor, ne de hararetinin geçip geçmediğinin farkında oluyor... Şişelerin dibine darı ekiyor, binlikleri deviriyor...

— Biri su, biri rakı, Neyzenciğim?

— Allah baba, suyu mahlûkuna göre ihsan etmiştir. Esrar hilkatini karıştırma! Sen, benim dediğime kulak ver.. İnsan gibi içtim; hayvan gibi içecektim!

Gözlüklü

PEHLİVAN DOKTOR

Pehlivandı, fakat kiminle güreş ederse yeniliyordu. Nihayet doktor olmıya karar verdi. Duyanlardan biri dedi ki:

— Hıncını almıya karar vermiş olacak... Şimdiye kadar herkes onun sırtını yere getiriyordu, bundan sonra o herkesin sırtını yere serecek!

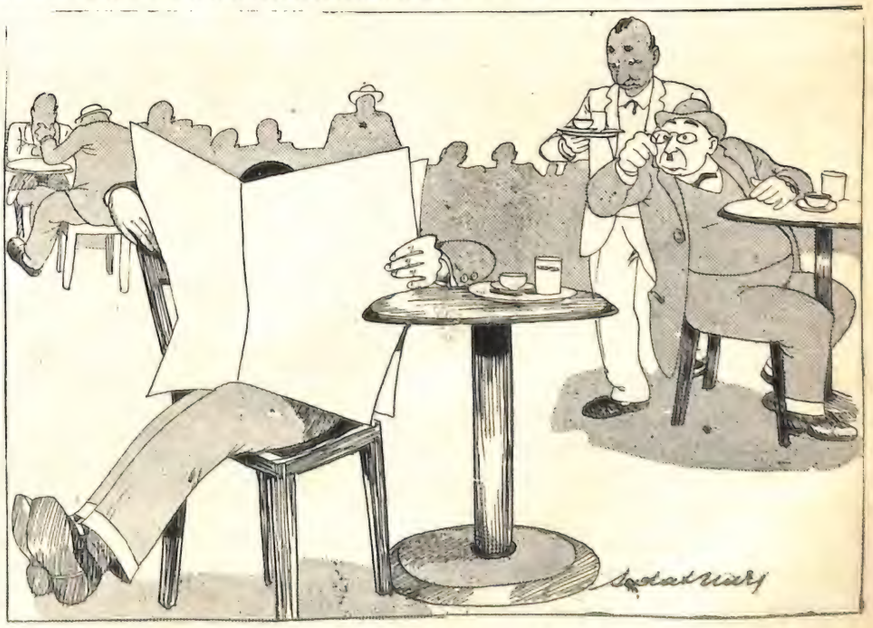

PARAYLA DEĞİL SIRAYLA..

— Garson, şu baya söyle, gazeteyi versin de biraz da biz uyuyalım!

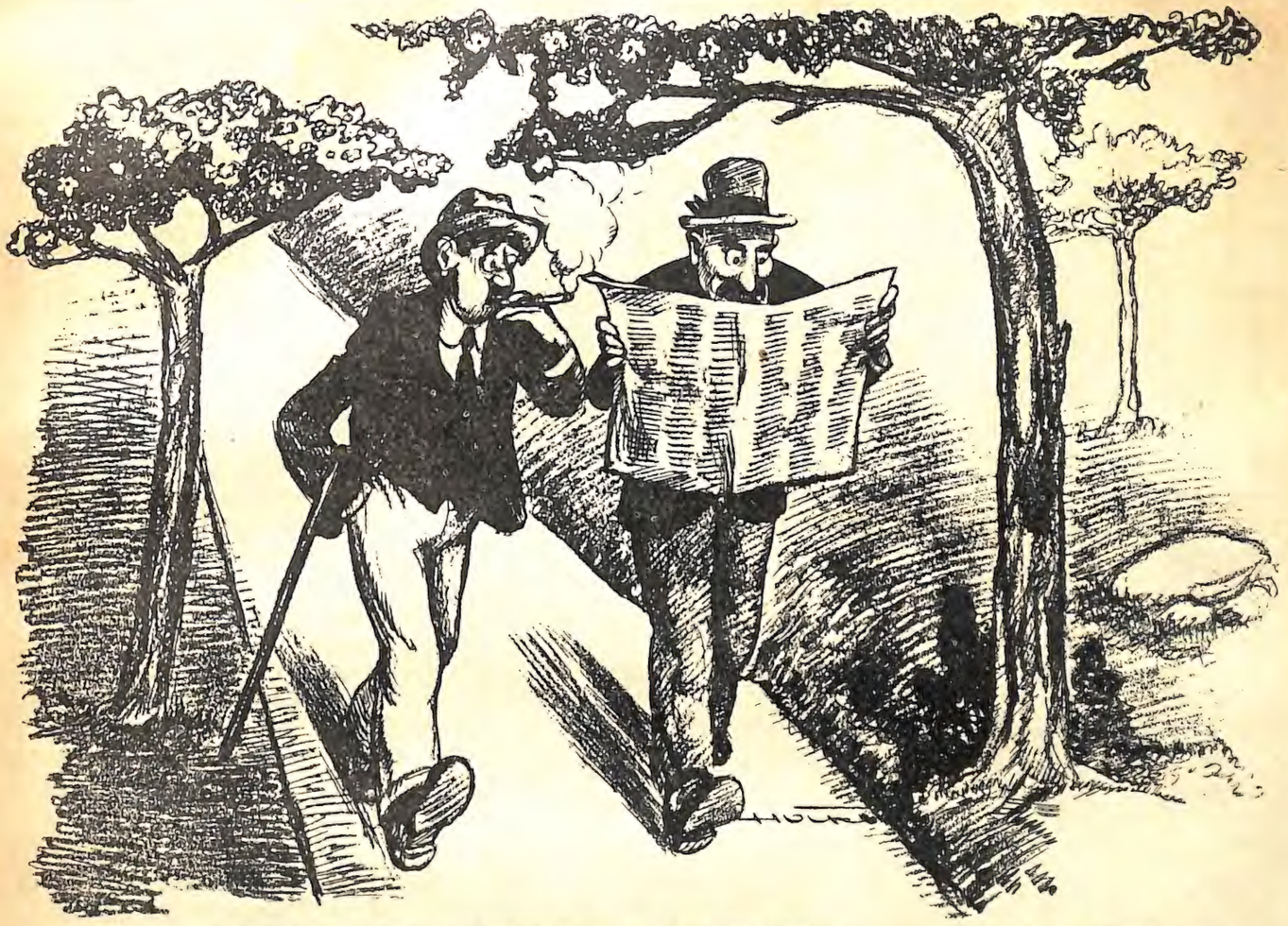

ÇAMLICAYI GÜZELLEŞTİRMİYE KARAR VERMİŞLER (Gazetelerden)

Üsküdarlı — Yaşadık dostum... Çamlıca da artık parlıyacak...
— Eyvah... Birkaç ağaç kalmıştı... Onlar da parlıyacak desene!..

Maşukalar küçük çocuklara benzerler, oyalamak için biraz kucakta sallamak lâzımdır.

—ooo—

Tecrübe ile sabit olmuştur ki yeşil gözlü kadınlar aşkta daima kaybetmişlerdir. Yine tecrübe ile anlaşılmıştır ki çirkin kadın aşkta her zaman muzaffer çıkmıştır.

—ooo—

Tuhaf değil mi.. Kadın intikam almak istediği zaman kendisini hiç hoşlanmadığı erkeklere teslim ediyor.

—ooo—

Bir kadın hoşunuza gitmiştir. Onu sevmek istiyorsunuz, ona sahip olmak emelindesiniz. İşte size ilk ve son tavsiye: Onun peşine düşmeyin, onu arkanızdan koşmıya icbar ediniz.

— Şu denizin güzelliğine, şu manzaranın letafetine bak... Velhasıl hayat çok güzel azizim..
— Ne o, birkaç apartıman sahibi gibi konuşuyorsun..

Ötesi Sağlık

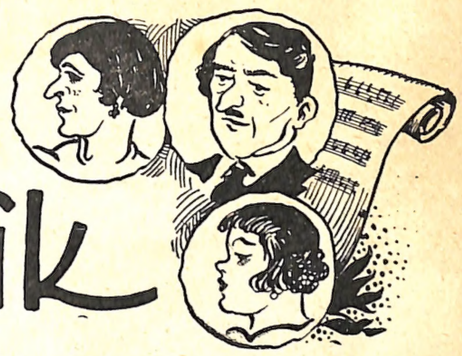

Mizahî Roman

--14--

Yazan: DİKEN

— Ulan, köpoğlu! dalga mı geçiyorsun? Esrar mı içtin? Ne o, güpe gündüz sayıklıyorsun?

Diye takaza ediyordu. Behlül:

— Neredesin be? Seni arıyordum; dedi.

— Ben böyle mi aranırım? Karşıdaki komşunun karısına mı sulanıyordun? Ne halt karıştırıyordun?

— Hayır! operet yapıyordum.

— Ne opereti?

— Geçenlerde sana bahsettiydim ya? İşte onun şimdi mevzuunu da, adını da buldum. Senin kapını çalıp da içerden ses almayınca, şuracıkta oturdum, opereti tasarladım. Birinci perde bitti..

— Ya? Aferin! lâkin seni hangi rüzgâr buraya attı, böyle?

— Sorma azizim, başıma geleni! Şadümanı kaybettim.

— Öldü mü?

— Yok; daha beter: Kaçtı.. kaçırdırm.

— Kaçırdığın halinden belli. Onu bizzat ikrar etmene hacet yok. Kaçırmasan böyle zırvalamazsın.

— Kuzum Behzatcığım, şakayı bırak! başımda kavak yelleri esiyor. Marmara çırası gibi yanıyorum.

— Sebep?

— Sebebini söyledim ya? Şadüman ile ipi kopardık. Kırk yılda bir, bir halt edecek oldum, üstümüze geliverdi. Arkası malûm: Kapıyı vurduğu gibi, çıktı, gitti.

— Yine gelir.

— Gelmez! ben onun huylarını çok âlâ bilirim. Her şeye tahammülü vardır da, buna gelince, yoktur. O, hiyaneti kendi hesabına kabul ederde, başkalarına caiz görmez. Onun için, gitti gider, dahi gider! senin anlıyacağın: Bülbülü kaçırdım kafesten, püskülü kopardım festen.. Yaşamıya mecalim yok, müjde ver son nefesten!

— Maşallah! operetçilik merakı seni bayağı şair etmiş. Bu gidişle, yeni şairleri gölgede bırakacağa benziyorsun. Lâkin, ben de sana bir haber vereyim, öyle ise.

— Hayrola!

— Ben de bizim saraylıyı ektim!

— Deme!

— Vallahi, billâhi sahi diyorum! Gelecek sene, şu yolda tap taze saraylı fideleri toplarsın.

— Sebep?.. Şimdi sebep sormak sırası bana geldi.

— Bizde, öyle seninki gibi karmakarış sebepler yok. Bıktım, usandım, sepetledim, gitti!

— Yerine?

— Hiç kimseyi koymadım. Bir müddet, bekâr yaşamanın emsalsiz keyfini süreceğim. Kendi nefsime yine kendim hâkim olacağım. İstediğim şekilde yaşıyacağım. Dilediğim kadar içeceğim.

Behlül, arkadaşının sözlerini hayretle dinliyordu. Bu noktaya gelince sözünü kesti:

— Pek güzel ama.. dedi.. bunlar ne ile olacak? Para?..

— Paranın bana lüzümü yok.

— Sana yoktur belki ama, bakkala, ev sahibine, ekmekçiye, meyhaneciye de lüzümu olmadığını iddia edemezsin ya?..

Behzat başını kaşıdı.

— Ben onları değil, kendimi düşünürüm! dedi.

Tam bu esnada, arkasında tahinî bir yeldirme ile, yağ ve kir içindeki kollarını dirseklerine kadar sıvamış, traşı uzamış suratı yağdan pırıl pırıl olmuş Karamanlı bakkal, elinde bir hesap pusulası ile bunlara doğru geldi.

— Hoş geldinğ Bay Behzat! diye söze başladı. Bi vahıt görükmedinğ de içimiz fesfeselendi bayağı... Nirelerde idinğ iki gozümün mayası?

Behzadın yüzü buruşmuş, sol gözü mütemadiyen seyiriyordu. Bakkalın bu gelişi hiç de hoşa gidecek birşey değildi. Kem, küm edip onu başından savmak istedi:

— İstanbulda, akrabalarımın yanında idim.. hastalandım. Daha şimdi geldim..

— Biliyorum. Tükânın camından seni geliriken gördüm de, biyol varıp ta sival edem,. dedim. Hemi de taksil şubesinden vergi isteyiler.. çoh sıhıştım. Şu hisabı, neyi temizleyivir. Paraya bu gez çoh iktizam vardır.

— Ay başını bekle!

— Amanın diyim! Bu, gaçıncı ay başı?! Hayızdan kesilmiş gocagarılar kimi boyuna aybaşı beklediyon bağa. Gunahtır gayri gadanını alıyim!

Behzat sinirleniyordu:

— Ne yapayım? Almadan vermek cenabı hakka mahsus. Param olmayınca, senin hesabını nereden vereyim?

Behlül bu muhavereden âdeta haz duyuyordu. Kendi derdini unutmuş gibiydi. İçerisinde uyuyan iblis başını kaldırmış, insanlığının bütün kötü tarafları uyanmış, harekete gelmişti. Böylece, en samimî dostunu bir müşkül ile karşı karşıya görmekten marazî bir zevk alıyordu.

Bakkal, söylene söylene uzaklaşınca, dayanamadı; gülerek:

— Nasıl? Dedi. Papellerin hasretini şimdi çekmiye başladın mı?

Behzat cevap verdi:

— Hürriyetin tadı, keyfi benim için her endişeden üstündür, dostum. Lâkin sen bu taşların üstünde karın ağrısına uğrıyacaksın. Haydi, içeriye girelim.

Girdiler. İçerideki manzara her zamankinin ayni idi. İki arkadaş, antreye adım attıkları anda, bacaklarının arasından, biribirlerini kovalıyarak geçen iki tane kocaman geme faresi, doğruca piyanonun içerisine sığındılar.

Behlül ile Behzat, karşılıklı birer topal iskemlenin üzerine oturup, tekrar hasbıhale başladılar. Lâfı ilk önce açan yine Behlül oldu: — **Devam edecek** —

Karikatür'ün Objektifi

Sakalı ele vermekten korkmıyan müdür

«Sakalı ele vermek!» tâbiri her zaman Boğaziçi lisesi müdürü Hıfzı Tevfikin sinirine dokunur. İnsanın sakallı bile olsa sakalını ele vermiyeceğini isbat için zeki dostumuz çenesini yaşı ile uygun bir sakalla süslemiştir!

Doktorlar mı fazla kazaya sebep oluyor, şoförler mi? Meşhur hekimimiz general Tevfik Sağlam ötedenberi çözülmiyen bu muammaya netice vermek için otomobil kullanmıya başlamıştır..

Tanınmış deli doktorumuz Fahrettin Kerim, son günlerde hastalarına meram anlatamaz olmuştu. Delilerden kimi kendisini kont, kimi baron, kimi lort sanarak doktora itaatsizlik ediyorlardı. Fahrettin Kerim bunun üzerine bir arşidük elbisesi yaptırdı, şimdi deliler ona «büyüğümüz!» diye saygı gösteriyor!

Bir yaman aşı sayesinde Hâzım çocuk oldu

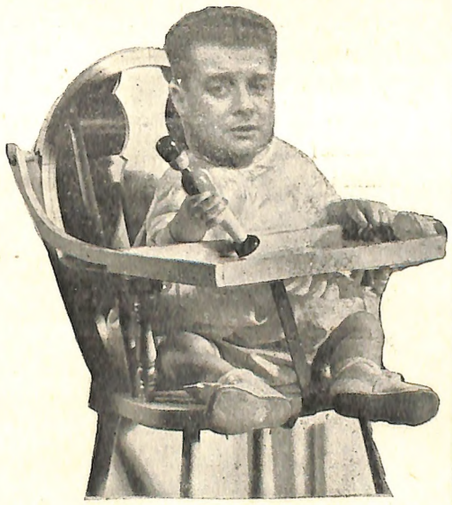

Komik artistimiz Hazım, meslekdaşı Vasfinin şirin çocuk rolünü oynamasını ötedenberi kıskanmakta idi. Bunun için Voronofa müracaat ederek dört kat kuvvetli bir aşı yaptırmış, sevimli bir bebek olmuştur.

Şiir kıralımız, edebiyat İmparatoru Abdülhak Hâmide hizmet için ev kadınlığı tahsiline başlamıştır. Şiirlerile gözüne girmediği üstadın yemeklerile iltifatını celbedebilirse ne mutlu!

Ademi iktidara

karşı

Hormobin

Tabletleri

Galata Postakutusu 1255 Hormobin

Okuyucularımıza :

Gazetemizin günü geçmiş sayılarını Türkiye hudutları dahilinde ve haricindeki bütün bayilerimizden ayni fiyatla tedarik edebilirsiniz. Arzu eden okuyucular günü geçmiş sayıların bedellerini posta pulu olarak darehanemize gönderebilirler. Mektuplarını alır almaz gazetelerini derhal sevkederiz.

SOYADI

Soyadı almız ve Nüfus kütüğüne yazdırınız, çünkü müddeti

2 temmuz 1936'da

Bitiyor

Küçük, büyük, genç, ihtiyar

Herkese lâzım bir eser

MEŞHUR ★ ADAMLAR

1 inci ve 2 inci cildi çıktı. 3 üncü cildi tamamlanmak üzeredir.

"Meşhur Adamlar Ansiklopedisi„ Türkiyede ilk defa olarak tam ve mükemmel bir şekilde meydana konan biyografi eseridir. Hâdiselere karışıp tarihte isim bırakan bütün şahsiyetler, hüviyetlerile ve karakterlerile tesbit edilmiştir. Bu itibarla "Meşhur Adamlar Ansiklopedisi„ her meslek mensubunun kütüphanesinde bulunmak lâzımdır. Üçüncü cildi de yakında tamamlanacaktır. Her cildin fiatı 3 liradır. Muallim, talebe ve zabitler için hususî tarife tatbik edilir. Ayrıca posta ücreti alınmaz.

Meşhur adamlar Ansiklopedisi her kütüphanenin en değerli eseridir. Bu güzel Ansiklopedinin zengin sahifelerinde her aradığınız meşhur adamın ismini, hayatını ve resmini bulacaksınız.

Binlerce lira sarfı ile en lüks ve bütün konforu tamam olarak yapılan ve en son model makinalarla techiz edilen

İZMİR TAYYARE SİNEMASI

senenin en güzel filmlerini göstermekle büyük bir şöhret ve sinemacılık âleminde en büyük muvaffakıyeti kazanmıştır.

İZMİR TAYYARE SİNEMASI

İzmir kibar halkının toplandığı biricik müessese

Karikatür

Akdenizde İngiltere, Fransa, Türkiye Yunanistan, İspanya bir misak yapıyorlar:
İtalya — Ben bu dalgayı düşünmemiştim.

Ahmet Sait Basımevi — İmtiyazı alan ve neşriyatı idare eden : T. Sükûtî